

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

(Ændringer vedrørende bolig i egen ejendom).

Fremsat den 9. december 1969 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 424 af 19. december 1968, som ændret ved lov nr. 191 af 31. maj 1968, lov nr. 19 af 24. januar 1969, lov nr. 104, 121 og 130 af 29. marts 1969, lov nr. 326 af 18. juni 1969, og lov nr. 000 af 00. december 1969, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 A, stk. 1, 2. pkt., ændres „ $3\frac{1}{4}$ pct.“ til: „ $3\frac{1}{2}$ pct.“.

2. I § 14 A, stk. 1, 3. og 6. pkt., ændres „ $2\frac{1}{4}$ pct.“ til: „ $2\frac{1}{2}$ pct.“.

3. § 14 A, stk. 1, 5. pkt., affattes således: „For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien til 5 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.“

4. Efter § 14 A, stk. 1, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 2. Lejeværdien af egen bolig i nedenævnte ejendomme fastsættes dog fra og med indkomståret 1971 til 4 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår:

a) Enfamiliehuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. Det samme gælder for ejendomme, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.

b) Andre enfamiliehuse, der er afstået til en ny ejer efter den 8. december 1969.“
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 14 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., udgår: „, herunder ejerlejligheder“.

6. I § 14 A, stk. 2, der bliver stk. 3, tilføjes efter sidste punktum:

„For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i 3. pkt., og der indrømmes ikke standardfradrag.“

7. I § 14 A, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres „stk. 2“ til: „stk. 3“.

§ 2.

§ 1, nr. 1-3, og 5-7, anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1971 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget, der er et led i regeringens boligpolitiske foranstaltninger, går ud på følgende:

1. For *nyopførte og nyanskaffede enfamiliehuse* foreslås det, at den skattemæssige lejeværdi af bolig i egen ejendom fra og med indkomståret 1971 skal ansættes til 4 pct. af ejendomsværdien ved den senest foretagne vurdering.

2. For *andre enfamiliehuse* foreslås det, at den skattemæssige lejeværdi af bolig i egen ejendom fra og med indkomståret 1971 skal ansættes på følgende grundlag:

a) Hvis ejendommen er vurderet før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien til $3\frac{1}{2}$ pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Den foreslåede lejeværdi er $\frac{1}{4}$ pct. højere end for indkomståret 1970.

Den foreslåede regel er i overensstemmelse med den i boligforliget truffede aftale om, at den ved ligningsloven på grundlag af 13. almindelige vurdering fastsatte lejeværdi for enfamiliehuse inden for normaliseringsperioden forhøjes med $\frac{1}{4}$ pct. årlig i 8 år.

b) Hvis ejendommen ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien til $2\frac{1}{2}$ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering. Det samme gælder, hvor vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme har fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom.

Også her er der tale om en forhøjelse på $\frac{1}{4}$ pct. i forhold til lejeværdien for indkomståret 1970. I det verserende lovforslag F. 19 er denne lejeværdi foreslået fastsat til 2 pct. for indkomståret 1969 og $2\frac{1}{4}$ pct. for 1970.

3. For *ejerlejligheder* foreslås det, at lejeværdien fastsættes til 5 pct. af ejendomsværdien ved den

seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Det foreslås samtidig, at der for ejerlejligheder, som tjener til bolig for ejeren, hverken skal indrømmes standardfradrag efter ligningslovens § 14 A, stk. 2, eller fradrag for de faktiske udgifter til vedligeholdelse m. v., der ellers dækkes gennem standardfradraget.

Den foreslåede ændring af lejeværdiberegningen for enfamiliehuse vil forøge provenuet af indkomstskatterne. Det samlede merprovenu kan rent skønsmæssigt anslås til omkring 50 mill. kr. for indkomståret 1971 og omkring 90 mill. kr. for indkomståret 1972. Af disse beløb skønnes henholdsvis ca. 35 og ca. 60 mill. kr. at ville tilfalde staten, medens resten består af kommuneskat og kirkelige afgifter.

Efter forslaget anvendes den særlige lejeværdi for *nyopførte enfamiliehuse*, hvis der først efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er søgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. I de få kommuner, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, lægges der vægt på, om byggeriet først er påbegyndt efter den 8. december 1969. Efter forslaget er det i disse tilfælde den skattepligtige, der må godtgøre, at byggeriet er påbegyndt så tidligt, at enfamiliehuset ikke omfattes af den nye, skærpede beskatning.

De nye regler omfatter som nævnt ovenfor enfamiliehuse, der er *afstået* til en ny ejer efter den 8. december 1969. Begrebet „afståelse“ skal forstås på samme måde som i loven om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969. Efter loven om særlig indkomstskat anses afståelse for foretaget, når der er indgået en endelig og bindende aftale om ejendomsrettens overgang.

Bilag I.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 424 af 19. december 1968 som ændret senest ved lov nr. 000 af 00. december 1969 — det verserende lovforslag F. 19).

§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til $3\frac{1}{4}$ pct. årlig af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til $2\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn. For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien ligeledes efter et skøn. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til $2\frac{1}{4}$ pct. af den del af ejendomsværdien, som er henført til stuehuset m. v., medmindre en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. 4. pkt.

Lovforslaget.

1. I § 14 A, stk. 1, 2. pkt., ændres „ $3\frac{1}{4}$ pct.“ til: „ $3\frac{1}{2}$ pct.“.

2. I § 14 A, stk. 1, 3. pkt., ændres „ $2\frac{1}{4}$ pct.“ til: „ $2\frac{1}{2}$ pct.“.

3. § 14 A, stk. 1, 5. pkt., affattes således: „For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien til 5 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.“

2. I § 14 A, stk. 1, 6. pkt., ændres „ $2\frac{1}{4}$ pct.“ til: „ $2\frac{1}{2}$ pct.“.

4. Efter § 14 A, stk. 1, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 2. Lejeværdien af egen bolig i nedenævnte ejendomme fastsættes dog fra og med indkomståret 1971 til 4 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår:

Gældende lov.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, *herunder ejerlejligheder*, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien ved den forud for det pågældende kalenderår senest foretagne vurdering. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til kredit- og hypotekforeninger og lignende realkreditinstitutioner samt pålignede ejendomsskatter. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt. Reglerne i dette stykke gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 3. Reglerne i *stk. 2* finder ikke anvendelse på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven.

Stk. 4. — — —

Lovforslaget.

a) Enfamiliehuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. Det samme gælder for ejendomme, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.

b) Andre enfamiliehuse, der er afstået til en ny ejer efter den 8. december 1969.

5. I § 14 A, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3, 1. pkt.*, udgår: „, herunder ejerlejligheder“.

6. I § 14 A, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, tilføjes efter sidste punktum:

„For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i 3. pkt., og der indrømmes ikke standardfradrag.“

7. I § 14 A, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres „*stk. 2*“ til: „*stk. 3*“.